

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/923/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212234276
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7212234276.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej E. V., V., M. Q. XX, o zaplatenie 1 390,11 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku 13C/84/2013-89 z 2.7.2014 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Odvolacie konanie o odvolaní žalobcu z a s t a v u j e.

Žalobcovi a žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobný návrh zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho zástupcu trovy právneho zast. 95,02 €, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca proti uvedenému rozsudku, ktorým bol žalobný návrh zamietnutý a bola priznaná vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie z 19.8.2014, avšak podaním (č.l.122) z 10.10.2014, došlým súdu 15.10.2014 oznámil, že berie v zmysle § 222 ods.1 O. s. p. odvolanie z 19.8.2014 späť.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti III. výroku rozsudku, ktorým mu nebola priznaná plná náhrada trov konania.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Uviedol, že vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zast. - odmene advokáta vypočítanej podľa § 10 ods.1 vyhl.č.655/04 Z. z. (ďalej len vyhl.) z tarifnej hodnoty veci 1 390,11 € vo výške 71,37 €/úkon za 1 úkon právnej služby: - písomné podanie vo veci samej z 18.4.2013 - 71,37 € + režijný paušál 7,81 €, t.j. spolu trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka 79,18 €, že advokát je platiteľom dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) a zvyšuje sa podľa § 18 ods.3 vyhl. vypočítaná odmena a náhrada o DPH 15,84 €, t.j. spolu trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka 95,02 € (79,18 € + DPH 15,84 €). Nepriznal mu náhradu trov právneho zast. uplatnenú podľa § 14 ods.1 písm. a) vyhl. za úkon - prevzatie a príprava zast, s odôvodnením, pretože z okolností danej právnej veci je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu v danej veci nedošlo a teda nemôže „sa jednat“ ani o účelne vynaložené trovy za taký úkon, ak k nemu nedošlo, aj keď taký úkon vyhl. uvádza a teda pripúšťa, že vo všeobecnosti pri zastúpení účastníka advokátom súdy neskúmajú osobitne, či k takému úkonu došlo alebo nie, ale vychádzajú z podstaty zastúpenia účastníka advokátom - ak je účastník advokátom zastúpený, museli spolu vec konzultovať a dohodnúť sa v konkrétnej veci na právnom zastúpení, že v danej veci vedľajší účastník plnomocenstvom z 2.1.2012 splnomocnil advokáta aby ho „vo všetkých právnych veciach zastupoval ...“, teda nedošlo uvedeným spôsobom k relevantnému úkonu právnej služby podľa § 14 ods.1 písm. a) vyhl., nedošlo k prevzatíu a príprave zast. vrátane prvej porady s

klientom, pretože - ako vyplynulo z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania - vstúpil do vedeného konania bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o jeho predmete, samozrejme okrem sp. zn. tohto konania, a súčasne so vstupom ho žiadal, teda ani nie žalovanú, na podporu ktorej do konania vstúpil, o doručenie žaloby a, že priznať náhradu trov za úkon len paušálne, bez toho aby k takému došlo bolo by v rozpore s dobrými mravmi.

Vedľajší účastník v odvolaní poukázal na to, že súd v odôvodnení konštatuje, že „k žiadnemu úkonu - prevzatie a príprava zast. v danej veci nedošlo a teda nemôže sa jednať ani o účelne vynaložené trovy za taký úkon, ak k nemu nedošlo.“ Uviedol, že úkon právnej služby definovaný v § 14 ods.1 písm. a) vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je označený ako „prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom“, že už zo samotného názvu tohto úkonu právnej služby je možné zistiť, že je to úkon pozostávajúci z viacerých etáp, pričom tieto etapy (fázy) vôbec nemusia byť vykonané v ten istý deň a celý úkon môže trvať aj dlhšie obdobie, že nemalo by byť sporné, že podpisom plnomocenstva realizoval svoje právo na právnu pomoc a udelením plnomocenstva advokátovi (§ 25 O. s. p.) došlo k prevzatiu právneho zast. ktoré možno považovať za prvú fázu úkonu právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom“ a bezprostredne po prevzatí zastúpenia môže, ale rovnako nemusí nasledovať prvá porada s klientom ako ďalšia fáza tohto úkonu právnej služby, že príprava zastúpenia je spravidla poslednou fázou tohto úkonu, kedy už advokát má dostatok informácií a dôkazov, aby mohol v ním zastupovanej veci zaujať relevantné právne stanovisko, že každý advokát vykonáva tento úkon právnej služby špecificky inak, takpovediac „po svojom“, pričom využíva svoje poznatky a skúsenosti, vkladá do zastúpenia praxou nadobudnutý fortieľ pre správny postup pri ďalšom zastupovaní klienta, že - podľa jeho názoru - ani nie je povinnosťou súdu bližšie preskúmať tento úkon a rovnako nie je povinnosťou zástupcu tento úkon právnej služby podrobne preukazovať, stačí predloženie perfektného plnomocenstva, že aj v predmetnej veci vznikol medzi ním a zástupcom podpisom plnomocenstva právny vzťah zo zastúpenia, že s vecou sa jeho zástupca oboznámil a vykonal prípravu na zastúpenie po tom, čo súd zástupcovi zaslal žalobu a jej prílohy, že výsledkom tejto prípravy bolo jeho podanie z 18.4.2013, ktoré bolo vecné a sledovalo líniu procesnej obrany proti žalobe, v dôsledku čoho došlo v konaní k úspechu žalovaného spotrebiteľa a, že z povahy veci je vylúčené, aby právne zastupovanie mohlo vôbec vzniknúť bez tohto úkonu právnej služby. Ďalej poukázal na to, že , že k úkonu právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom“ sa už vyjadrili viaceré odvolacie súdy, pričom z odôvodnení niektorých rozhodnutí si dovoľil citovať, konkrétne - z Uznesenia Krajského súdu (ďalej len KS) Košice 3Cob/205/2012-86 z 24.10.2012, Uznesenia KS Košice 9Co/104/2012-84 z 31.7.2012, Uznesenia KS Košice 2Co/325/2012-78 zo 17.12.2012, Uznesenia KS Banská Bystrica 15Co/92/2012-69 z 10.5.2012, Uznesenia KS Banská Bystrica 17Co/202/2012-91 z 27.9.2012 a Uznesenia KS Prešov 17Co/134/2012 z 9.10.2012. Napokon uviedol, že v tejto súvislosti je namieste položiť súdu otázku, akým spôsobom preukázal žalobca, prevzatie a prípravu právnej služby vrátane prvej porady s klientom, keď mu súd v platobnom rozkaze 19Ro/729/2012-25 z 13.12.2012 náhradu trov konania priznal aj za tento úkon a či vôbec skúmal tento úkon právnej služby aj u žalobcu. S poukazom na uvedené navrhol vo veci vydať uznesenie, ktorým sa zmení napadnutý III. výrok rozsudku tak, že žalobca je povinný zaplatiť mu trovy prvostupňového konania 190,03 € na účet jeho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 35,69 €, ktoré vyčíslil.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol nasledovné: Stotožňuje sa s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania len čiastočne, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zároveň poukazuje na to, že nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka. Krajské sudy sa už vo viacerých rozhodnutiach zaoberali účelnosťou trov vedľajšieho účastníka. Najvyšší súd SR sa s týmito dôvodmi, ako ani s argumentmi Generálneho prokurátora S R, ktorý na podnet vedľajšieho účastníka podal mimoriadne dovolanie voči rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nestotožnil a mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora SR zamietol. Najvyšší súd SR v uznesení 6MCdo 5/2013 z 19.3.2014 vyslovil právny názor (citoval ho). Uvedené potvrdzuje, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 O. s. p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Účelnosť by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby

samostatne. Zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté zástupcom vedľajšiemu účastníkovi v súdnej veci nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Nárok na náhradu trov právneho zast. nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno aplikovať aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, a sú významné pre posúdenie veci samej. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné, bez znalosti prejednáwanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.), ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Účelom združení na ochranu spotrebiteľa je, o. i., kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Je zrejmé, že na to, aby združenie mohlo naplňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov (o. i. aj zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní). Už skutočnosť, že vedľajší účastník je registrovaný v registri občianskych združení, vedenom na Ministerstve vnútra SR preukazuje, že pri vzniku a registrácii samotného združenia muselo ministerstvo postupovať v zmysle § 25 ods.3 zák.č.250/07 Z. z. a posudzovať, či k vzniku Združenia došlo v súlade so zák., nezávislosť a neziskovosť Združenia, vysporiadanie záväzkov vo vzťahu k štátu a skutočnosť, či združenie aktívne pôsobilo v oblasti spotrebiteľov po dobu najmenej 2 rokov. Ak združenie už v čase svojej registrácie aktívne pôsobilo v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že už v tomto čase muselo spĺňať základné materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočnosti, že žalovaným je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, nie je možné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zast. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. V zmysle uvedeného nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní, ktoré vyčísliť. Rozsudok, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Podľa § 207 ods.2 O. s. p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa ods.3 cit. ust. ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) odvolacie konanie o

odvolaní žalobcu zastavil, odvolanie vedľajšieho účastníka prejednal v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutého rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť, že povinnosť súdu zisťovať, či k vykonaniu úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady - skutočne došlo a povinnosť zástupcu účastníka - advokáta preukázať vykonanie tohto úkonu, pričom nestačí len predloženie perfektného plnomocenstva, vyplýva z povinnosti súdu, uloženej mu § 142 ods.1 O. s. p., skúmať, či trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku a žalovaná žiadne trovy neuplatnila.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.